

چرا در عهد عتیق خداوند به مردان یهودی فرمود که از زنان غیر ایماندار خود طلاق بگیرند (عزرا فصل ۱۰ آیه ۳)، در حالی که در عهد جدید پولس به مردان مسیحی گفت که زنان غیر مسیحی خود را طلاق ندهند؟ (اول قرنطیان فصل ۷ آیه ۱۲)

چرا در عهد عتیق خداوند به مردان یهودی فرمود که از زنان غیر ایماندار خود طلاق بگیرند (عزرا فصل ۱۰ آیه ۳)، در حالی که در عهد جدید پولس به مردان مسیحی گفت که زنان غیر مسیحی خود را طلاق ندهند؟ (اول قرنطیان فصل ۷ آیه ۱۲)

نخست باید در نظر داشت که خدا در شریعت خود به قوم اسرائیل دستور داده بود که ازدواج با بت پرستان ممنوع است (تثنیه فصل ۷ آیه ۳-۴). این دستور حتی برای سلیمان پادشاه هم بود. اما او فرمان الهی را نادیده گرفت و با زنان بت پرست ازدواج کرد. نتیجه نافرمانی او، دوری از خدا و رواج تدریجی بت پرستی در اسرائیل بود. بعد از مرگ سلیمان، اسرائیل به دو بخش تجزیه شد و دیگر دوران طلایی صلح، رفاه و قدرت در اسرائیل مشاهده نشد.

با این توصیف، در عزرا فصل ۱۰ آیات ۱۶-۱۹ در می یابیم که زنانی که به پرستش خدای حقیقی رو آورده بودند، مجبور نبودند شوهر خود را ترک کنند. ازدواج با بت پرستان سبب می گردید تا شخصی که به خدای حقیقی ایمان داشت به خاطر حفظ کانون خانواده با دیدگاه بت پرستی سازش کند. این امر حتی در مورد تربیت کودکان هم صدق می کرد. این مشکلی بود که حتی پادشاهان اسرائیل با آن روبرو بودند. زنان بت پرست پادشاهان از خدمتکاران بت پرست برای آموزش و تربیت کودکان استفاده می کردند. بعد از فوت پادشاهی که به خدای حقیقی ایمان داشت، پسر بی ایمان و بت پرست جانشین پدرش می گردید و نه فقط به قوم اسرائیل ظلم می کرد، بلکه مردم را به بت پرستی و انحراف اخلاقی سوق می داد. در نتیجه، خدا به خاطر گناهان اسرائیل، آن ها را مغلوب دشمنان می کرد تا تنبیه شوند و به سوی او بازگردند.

در دوران عزرا، زنان بت پرست مردان یهودی را به انحراف اخلاقی و بت پرستی کشانده بودند. دستور خدا اگرچه برای مردان اسرائیلی سخت بود، اما اقدامی بود لازم و ضروری تا انسجام و یکپارچگی قوم اسرائیل به عنوان قومی متحد به خدا حفظ شود.

اما دستوری که پولس درباره دائمی بودن پیوند زناشویی می دهد (اول قرنطیان فصل ۷ آیه ۱۲)، از تعالیم عهد عتیق و مسیح سرچشمه می گیرد. پولس

نوشت: "اگر یک مرد مسیحی، همسری غیر مسیحی دارد و آن زن حاضر است با او زندگی کند، او نباید زن خود را طلاق دهد." در دوران عهد عتیق، مردان زنان خود را طلاق می دادند تا با زنان جوان تر ازدواج کنند و با این کار پیوند بین زن و شوهر را که خدا مقرر داشته بود، نادیده می گرفتند. مردان نه فقط به زنان خود خیانت می کردند، بلکه از فرمان خدا سرپیچی می کردند. با این توصیف، پولس می گوید اگر همسر غیرمسیحی اصرار به جدایی داشته باشد، بگذارید جدا شود (آیه ۱۵). اگر حفظ پیوند زناشویی به انکار ایمان بیانجامد، خدا خشنود نخواهد شد.

نویسنده مقاله: مهران پورپشنگ